

mener, at det politiske System i Landet skal skifte, efter som man faar 7 Øre mere eller mindre for et Pund Flæsk eller 1 Kr. 50 Øre mere eller mindre for en Tønde Rug. Nej, det var ikke noget Program, siger J. C. Christensen, thi saa skal man jo staa ved det ogsaa i Rigsdagen; man har eet Program at gaa til Valg paa i Jylland og et andet at tale om, naar man kommer ind i Rigsdagen. Og det er Folk, som taler om Samlingsministerium! Gud skal vide, hvorfra de skulde faa Mænd, som vilde gaa ind i et Samlingsministerium med dem paa det Standpunkt; det blev i alt Fald hverken fra det radikale Venstre eller fra Socialdemokraterne, og jeg haaber ogsaa, at det konservative Folkeparti vilde betakke sig.

J. C. Christensen siger, at man paa-
staar, at Jyderne er begunstigede ved den Valglov, vi har faaet. Nej, det er der ingen, der paastaar, men man paa-
staar, at det moderate Venstre i Jylland er begun-
stiget ved Valgloven, og det er en helt anden Ting, for der er jo andre Jyder end de moderate Jyder. Talen om et Samlings-
ministerium havde jeg egentlig knap troet, vi skulde have hørt her i Dag. J. C. Christensen har jo sammen med det moderate Partis Formand i Landstinget udsendt et Hyrdebrev, i hvilket de erklærer sig for Tanken om et Samlingsministerium. Nød-
vendigheden herfor var ikke stærk, thi vi vidste det i Forvejen, men at Tanken oven i Købet skulde fremsættes i Folketinget, havde jeg ikke ventet. Det er det mode-
rate Venstres fremrakte Haand: der er nogle i det moderate Venstre, som er vil-
lige til at blive Ministre. Det er en frem-
rakt Haand, mener de, naar de fortæller os det. Men det vidste vi udmærket godt i Forvejen, saa i den Henseende havde de ikke behøvet at gøre hverken den ene eller den anden Slags Haandbevægelser.

Formanden: Jeg henstiller til det ærede Medlem og i det hele taget til ærede Medlemmer at vise det Hensyn overfor hverandre, at de betegner Partierne ved deres rette Navne.

Slengerik: Jeg vil bede den meget ærede Formand lægge Mærke til, at J. C. Christensen i sin officielle Skrivelse betegner det Parti, jeg tilhører, som det radikale Parti. Naar han gør det, maa jeg vel have Ret til at betegne hans Parti som det moderate Parti.

Formanden: Det ærede Medlem betegnede Partiet som det moderate Venstre.

Slengerik: Jeg troede endda, det var et Hædersnavn, jeg gav det, naar jeg føjede Venstre til, men jeg skal altsaa nøjes med at sige det moderate Parti.

Vi vidste, som sagt, i Forvejen, at der indenfor det moderate Parti var tilstrækkelig mange, som ønskede at blive Ministre, det har jeg aldrig noget Øjeblik været i Tvivl om, men jeg forstaaer ikke, at Talen om dette Samlingsministerium fra J. C. Christensens Side kan være alvorlig ment, thi der er, mig bekendt, her i Danmark ikke nogen Politiker, der har udtalt sig med en saa kvalificeret Haan om et Fællesministerium som J. C. Christensen. Han har udtalt sig saa voldsomt derimod, at jeg for en Sikkerheds Skyld altid gaar med denne Udtalelse hos mig, og jeg skal tillade mig at referere denne Udtalelse; jeg synes, den er i højeste Grad betegnende, naar det ærede Medlem nu staar og prædiker Samlingsministeriets Ævangelium. J. C. Christensen skriver i sit Ugeblad „Tiden“: „Et Fællesministerium uden egentlig fælles Opgave og fælles Villie, hvad er det? Det er et Udvalg fra Partierne, der vil være magtesløst, fordi det bærer Dødsspiren i sig. Et saadant Ministerium ønsker vi ikke, thi det vil kun tjene til at forblinde Folket og ikke være i Besiddelse af nogen som helst Handlekraft i vanskelige Øjeblikke“. Det er et Fællesministerium uden egentlig fælles Opgave og fælles Villie. Men naar man har hørt J. C. Christensen staa og tale om det radikale Venstre og Socialdemokraterne, som han har gjort i Dag, kan vi vel være enige om, at den fælles Opgave og den fælles Villie, hvori J. C. Christensen er Part, er saa ringe, at han ikke kan være med til at danne et Fællesministerium med fælles Opgave og fælles Villie. Den Maade, hvorpaa man fra den Side førte Valgkampagnen mod Regeringspartierne ved de sidst afholdte Valg, vidner om, at af fælles Villie og fælles Opgave var der ikke Spor, der var kun een Villie hos J. C. Christensen og hans Partifæller, og det var at faa Magten, som der blev skrevet i det moderate Blad i Roskilde. Det var den fælles Villie og den fælles Opgave dem imellem, men det var ikke en Opgave eller en Villie, som var fælles for andre end netop dem. Jeg indser derfor ikke, hvad Talen om et Samlingsministerium skal tjene til.

J. C. Christensen lod skimte gennem